

Asia C-846/19**Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 98 artiklan 1 kohdan mukainen
ennakkoratkaisupyynnön tiivistelmä****Jättämispäivä:**

21.11.2019

Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin:

Tribunal d'arrondissement (piirituomioistuin, Luxemburg)

Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

20.11.2019

Valittaja:

EQ

Vastapuoli:

Administration de l'Enregistrement, des Domaines et de la TVA

1. Riidan kohde ja tosiseikat:

- 1 EQ on Luxemburgissa toimiva asianajaja, ja hän on vuodesta 2004 hoitanut toimeksiantoja, jotka liittyvät vajaavaltaiseksi julistettujen täysi-ikäisten henkilöiden edunvalvontajärjestelyihin (lähinnä holhousoikeudellisena valtuutettuna (curateur) ja edunvalvojana (gérant de tutelle).
- 2 Toimeksiannoista määrää holhousasioita käsittelevä tuomari, joka voi myöntää toimeksiannon saajalle palkkion, jonka määrän tai laskutavan hän vahvistaa vajaavaltaisen henkilön varallisuusaseman mukaan.
- 3 Edunvalvojan nimeämistä koskevista edellytyksistä 23.12.1982 annettua suurherttuan asetusta (ks. jäljempänä) sovelletaan käytännössä kaikenikäisiin vajaavaltaisen täysi-ikäisten henkilöiden edunvalvontajärjestelyihin liittyviin toimeksiantoihin.
- 4 Administration de l'Enregistrement, des Domaines et de la TVA (jäljempänä verovirasto) on vuoteen 2013 asti katsonut, ettei kyseinen toiminta ole arvonlisäveron alaista. Verovirasto määräsi kahdessa 19.1.2018 tekemässään

verotuspäätöksessä tämän toiminnan vastedes arvonlisäverolliseksi ja vaati EQ:lta yli 70 000 euroa arvonlisäveroa vuosilta 2014 ja 2015.

- 5 EQ vastustaa näitä arvonlisäveron jälkiverotuspäätöksiä ja on saattanut asian tribunal d'arrondissementin käsiteltäväksi.

2. Oikeudellinen kehys

Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY.

- 6 Direktiivin 9 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. ’Verovelvollisella’ tarkoitetaan jokaista, joka itsenäisesti missä tahansa harjoittaa liiketoimintaa, riippumatta tämän toiminnan tarkoituksesta tai tuloksesta.

Liiketoimintana pidetään kaikkea tuottajan, kauppiaan tai palvelujen suorittajan harjoittamaa toimintaa, mukaan lukien kaivostoiminta, maataloustoiminta ja vapaa ammattitoiminta tai vastaava. Liiketoimintana pidetään erityisesti aineellisen tai aineettoman omaisuuden hyödyntämistä jatkuvaluontoisessa tulonsaantitarkoituksessa.”

- 7 Direktiivin 132 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltioiden on vapautettava verosta seuraavat liiketoimet:

--

g) sosiaalihuoltoon tai sosiaaliturvaan läheisesti liittyvät palvelujen suoritukset ja tavaroiden luovutukset, mukaan lukien vanhainkotien, julkisoikeudellisten laitosten tai muiden kyseisessä jäsenvaltiossa tunnustettujen, sosiaalisia hyvinvointipalveluja tuottavien laitosten palvelujen suoritukset ja tavaroiden luovutukset;--”

Edunvalvojan nimeämistä koskevista edellytyksistä 23.12.1982 annettu suurherttuan asetus

- 8 Asetuksen 3 §:ssä säädetään seuraavaa:

”Holhousasioita käsittelevä tuomari voi myöntää edunvalvojalle palkkion, jonka määrän tai laskentatavan hän vahvistaa perustellulla päätöksellä ottaen huomioon vajaavaltaisen henkilön varallisuusaseman.

Kyseinen palkkio on kiinteä summa, tietty osa vajaavaltaisen henkilön tuloista tai suoritettujen tehtävien mukaan määräytyvä palkkio.”

3. Asianosaisten lausumat

EQ

- 9 Kyseessä olevat palvelut eivät ole arvonlisäverollista taloudellista toimintaa.
- 10 Toimeksiannosta maksettu ”korvaus” eroaa luonteeltaan asianajajan ”palkkioista”. Kyseinen korvaus toimeksiannosta on kiinteämääräinen korvaus, joka ei vastaa toimitettujen palvelujen todellista arvoa. Jotta palvelu kuuluisi arvonlisäveron soveltamisalaan, sen on oltava vastikkeellista, eli toisin sanoen korvauksen on oltava todellinen vastasuoritus palvelusta eli vastattava palvelun todellista arvoa.
- 11 EQ toteaa lisäksi, että toiminnan vastikkeellisuus edellyttää, että korvauksen määrästä päätetään etukäteen noudattaen vahvistettuja perusteita, joilla taataan verovelvollisen toimintakustannusten kattaminen. Näitä perusteita ei käsiteltävässä asiassa noudateta sikäli, että 23.12.1982 annetussa suurherttuan asetuksessa säädetään ainoastaan edunvalvojan mahdollisuudesta palkkioon (ei siis oikeudesta palkkioon), edellytetään, että holhousasioita käsittelevä tuomari päättää palkkiosta tapauskohtaisesti ja ottaa huomioon täysi-ikäisen edunvalvonnan alaisen henkilön varallisuusaseman, ja annetaan holhousasioita käsittelevälle tuomarille mahdollisuus vahvistaa korvaukseksi kiinteä summa, tietty prosenttimäärä edunvalvonnan alaisen henkilön tuloista tai suoritettujen tehtävien mukaan määräytyvä palkkio.
- 12 EQ lisää, että kun palkkio vahvistetaan suoritettujen tehtävien mukaan, holhousasioita käsittelevän tuomarin määrittämä aikatariffi ei vastaa asianajajien oikeudellisiin palveluihinsa normaalisti soveltamia aikatariffeja.
- 13 EQ vaatii ainakin vapautusta arvonlisäverosta. Hänen mukaansa toimeksisaajat suorittavat vajaavaltainen täysi-ikäisten henkilöiden edunvalvonnan alalla tehtäviä, joilla on sosiaalinen tarkoitus, seuraavista neljästä syystä:
- 1) toimeksisaajien palkkio jää vajaavaltaisen täysi-ikäisen henkilön tai, ellei hänellä ole sitä varten riittäviä varoja, valtion maksettavaksi
  - 2) suurherttuan asetuksen nojalla toimeksisaajan palkkio vahvistetaan tuomarin perustellulla päätöksellä, jossa otetaan huomioon täysi-ikäisen edunvalvonnan alaisen henkilön varallisuusasema
  - 3) korvaus on useimmiten kiinteä ja vastaa vain harvoin suoritettuja palveluita
  - 4) oikeusministeriö ei luokittele toimeksisaajalle maksettua korvausta arvonlisäverolliseksi, jotta yhteiskunnan maksettavaksi jäävät kustannukset eivät lisäänty.
- 14 Se, onko toiminta luonteeltaan sosiaalista, ei riipu sitä harjoittavasta henkilöstä eikä hänen ammatistaan.

- 15 Vapautusta ei ole rajattu julkisiin laitoksiin, vaan se ulottuu ”muihin yksityisen sektorin samanlaisiin laitoksiin”, eikä tiettyä oikeudellista muotoa edellytetä eikä mitään oikeudellista muotoa suljeta pois. Kyseessä voi siis olla luonnollinen henkilö, joka harjoittaa myös asianajajan ammattia.
- 16 Lopuksi EQ moittii verovirastoa luottamuksensuojan periaatteen loukkaamisesta, koska tämä on päättänyt, että toiminta, jota hän on harjoittanut vajaavaltaiten täysi-ikäisten henkilöiden edunvalvonnan alalla, on vuodesta 2014 alkaen arvonlisäverollista, vaikka arvonlisäveroa ei ole kannettu sitä edeltävinä kymmenenä vuotena.

Verohallinto

- 17 Arvonlisäverojärjestelmässä ei edellytetä, että suoritetusta palvelusta peritty hinta vastaa sen taloudellista arvoa. Riittää, että hinnalla ja palvelulla on yhteys, eli ei ole välttämätöntä, että hinta määräytyy suhteessa palvelun arvoon. Verohallinto muistuttaa, että alennuksen myöntäminen palvelusta ei aiheuta kyseisen palvelun sulkemista arvonlisäveron soveltamisalan ulkopuolelle ja että on olemassa muita esimerkkejä nimenomaan asianajajien palkkioista, joissa rahallinen vastike ei vastaa suoritetun palvelun arvoa mutta joissa palveluun sovelletaan kuitenkin arvonlisäveroa (se mainitsee tältä osin kiinteämääräiset, tulokseen perustuvat ja asiakkaan tai asian laadun mukaan vaihtelevat palkkiot). Kyseessä oleva palvelu ei siis jää arvonlisäveron soveltamisalan ulkopuolelle siksi, että korvaus on luonteeltaan vaihteleva.
- 18 Lisäksi sitä, että täysi-ikäisten henkilöiden edunvalvontaan liittyvästä toiminnasta saatavan taloudellisen vastikkeen ja oikeudellisista palveluista, jotka suoritetaan asianajajana, saatavan palkkion välillä ei ole vastaavuutta, ei saisi käyttää perusteluna sille, että täysi-ikäisten edunvalvontaan liittyvä toiminta luokitellaan taloudelliseksi toiminnaksi, koska oikeudellisille palveluille ei ole vahvistettu asteikkoa ja koska asianajajan palkkiot vaihtelevat, kuten myös toimeksisaajan täysi-ikäisten henkilöiden edunvalvonnasta saama korvaus.
- 19 Vaaditusta verovapautuksesta verohallinto toteaa, että EQ viittaa puutteellisesti kyseiseen säännökseen, joka koskee vain muita yksityisellä sektorilla toimivia vastaavia laitoksia, ”joiden yhteiskunnallisen luonteen toimivaltaiset viranomaiset tunnustavat”. Siitä seuraa, että vapautusta sovelletaan ainoastaan tiettyihin henkilöihin tai yhteisöihin, jotka on lueteltu tyhjentävästi. Vapautusta ei voida soveltaa henkilöön, joka harjoittaa asianajajan ammattia ja joka ei täytä sosiaalipalveluja tuottavan laitoksen edellytyksiä. Tällainen henkilö ei voi saada vapautusta, koska sitä on tulkittava ja sovellettava suppeasti, toisin kuin sovellettaessa arvonlisäveroa kaikkeen taloudelliseen toimintaan.
- 20 EQ:n on osoitettava olevansa luonteeltaan sosiaalipalveluja tuottava laitos ja todistettava, että toimivaltaiset viranomaiset ovat tunnustaneet tämän ominaisuuden. Ei riitä, että hän osoittaa harjoittavansa luonteeltaan sosiaalista (yhteiskunnallista) toimintaa. EQ:n täysi-ikäisten edunvalvontaan liittyvästä

toiminnasta saamat tulot (239 46[0,00] euroa vuonna 2014, 302 033,50 euroa vuonna 2015) eivät ole omiaan osoittamaan, että hänen toimintansa olisi luonteeltaan sosiaalista.

- 21 Luottamuksensuojasta verohallinto toteaa, ettei sitä voida soveltaa nyt esillä olevassa asiassa, koska arvonlisäveron kantamatta jättäminen täysi-ikäisten edunvalvontaan liittyvistä palveluista olisi lainvastaista ja koska verohallinnolla ei ole lainkaan harkintavaltaa, kun on kyse arvonlisäverolainsäädännön täytäntöönpanosta.

4. Tribunalin arviointi asiasta:

Toiminnan luonne

- 22 EQ lainaa unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöä, jonka mukaan ”palvelujen suoritus on veronalainen ainoastaan silloin, kun palvelun suorittajan ja vastaanottajan välillä on oikeussuhde, johon liittyvät suoritukset ovat vastavuoroisia, ja palvelun suorittajan saama korvaus on todellinen vastasuoritus vastaanottajan saamasta, yksilöitävissä olevasta palvelusta” (tuomio 2.6.2016, Lajvér, C-263/15, EU:C:2016:392, 26 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen, tuomio 18.1.2017, SAWP, C-37/16, EU:C:2017:22, 25 ja 26 kohta ja tuomio 2.5.2019, Budimex, C-224/18, EU:C:2019:347, 30 kohta), ja päättelee virheellisesti, että ilmaisu ”todellinen vastasuoritus” edellyttää, että suoritettu palvelu ja maksettu korvaus ovat samanarvoisia. Mainittuihin oikeuskäytäntöihin liittyvät tilanteet huomioon ottaen on päinvastoin katsottava, että käsite ”todellinen vastasuoritus” (todellinen merkityksessä aito tai tosiasiallinen) edellyttää, että on olemassa vastasuoritus, ilman että luotaisiin yhteys palvelun hintaan tai siihen, vastaako hinta suoritettua palvelua. Tässä yhteydessä tribunal toteaa, että joissakin muissa tuomioissa katsotaan, että ”mahdollisuus luokitella palvelujen suoritus ’vastikkeelliseksi liiketoimeksi’ edellyttää yleisesti arvonlisäverotuksessa ainoastaan sitä, että tämän suorituksen ja verovelvollisen todella saaman vastikkeen välillä on välitön yhteys” (alleviivaus tässä) (tuomio 22.2.2018, Nagyszénás Településszolgálatási Nonprofit Kft., C-182/17, EU:C:2018:91, 32 kohta), ja korostetaan vastikkeen tosiasiallisuutta eikä sen määrää absoluuttisesti tai suhteellisesti tarkasteltuna.
- 23 Asiassa on kuitenkin kaksi muuta seikkaa, jotka ovat vähemmän selviä.
- 24 Yhtäältä, siltä osin kuin on kyse oikeussuhteesta, jonka yhteydessä palvelut suoritetaan, tribunal pohtii, mikä ulottuvuus on käsiteltävässä asiassa unionin tuomioistuimen arvioinnilla, jonka mukaan ”palvelujen suoritus on verollinen ainoastaan siinä tapauksessa, että palvelun suorittajan ja vastaanottajan välillä on oikeussuhde, johon liittyvät suoritukset ovat vastavuoroisia, ja palvelun suorittajan saama korvaus on todellinen vastasuoritus vastaanottajalle suoritetusta yksilöitävissä olevasta palvelusta”, koska täysi-ikäisten edunvalvontaa koskeva järjestelmä on luonteeltaan kolmenvälinen suhde, jossa osapuolina ovat ensiksikin

palvelujen suorittaja ja toiseksi palvelujen vastaanottaja, toisin sanoen edunvalvonnan alainen täysi-ikäinen henkilö, joka ei useinkaan pysty hyväksyttävästi olemaan osallisena oikeussuhteessa ja jonka kanssa palvelun suorittaja ei näin ollen ole oikeussuhteessa, ja kolmantena oikeusviranomainen, joka on antanut palvelun suorittajalle holhustoimeksiannon ja jonka kanssa edunvalvonnan alainen henkilö on näin ollen oikeussuhteessa. Tuomioistuimien pohtii myös sitä, miten vaikuttaa se toteamus, että tietyissä olosuhteissa palvelun suorittajan korvauksen maksaa täysi-ikäinen henkilö, jolle on määrätty edunvalvoja, kun taas siinä tapauksessa, että viimeksi mainitun rahatilanne on huono, maksajana on valtio.

- 25 Toisaalta, siltä osin kuin on kyse rahallisen korvauksen määrästä, tribunal toteaa, että vaikka unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee, että ”sillä, että liiketoimi suoritetaan omakustannushinnan ylittävään tai alittavaan hintaan ja näin tavanomaisen markkinahinnan ylittävään tai alittavaan hintaan, ei ole merkitystä sen kannalta, voidaanko liiketoimi katsoa vastikkeelliseksi (ks. vastaavasti tuomio 20.1.2005, Hotel Scandic Gåsabäck, C-412/03, EU:C:2005:47, 22 kohta; tuomio 9.6.2011, Campsa Estaciones de Servicio, C-285/10, EU:C:2011:381, 25 kohta ja tuomio 27.3.2014, Le Rayon d’Or, C-151/13, EU:C:2014:185, 36 ja 37 kohta)” (tuomio 2.6.2016, Lajvér, C-263/15, EU:C:2016:392, 45 kohta), siinä täsmennetään myös, että ”yhteyden välittömyyttä [palvelun suorituksen ja rahallisen korvauksen välillä] ei voida kyseenalaistaa – – sillä, että korvauksen määrä on vahvistettu tavanomaisesta markkinahintaa pienemmäksi, kunhan se on vahvistettu etukäteen sellaisten vakiintuneiden kriteerien mukaisesti, jotka takaavat sen, että se riittää kattamaan [palvelun suorittajan] toimintakustannukset (ks. vastaavasti tuomio 29.10.2015, Saudaçor, C-174/14, EU:C:2015:733, 38 kohta ja tuomio 2.6.2016, Lajvér, C-263/15, EU:C:2016:392, 45 ja 46 kohta)” (tuomio 22.2.2018, Nagyszénás Településszolgáltató Nonprofit Kft, C-182/17, ECLI:EU:C:2018:91, 38 kohta). Unionin tuomioistuin näyttää edellyttävän, että korvauksen määrä on ennakoitavissa ja että se riittää kattamaan palvelun suorittajan toimintakustannukset. Tribunal pohtii näiden ehtojen vaikutusta, kun otetaan huomioon täysi-ikäisten henkilöiden edunvalvojana toimivan palvelun suorittajan palkkion vahvistamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt, sellaisina kuin ne ilmenevät holhoojan nimeämistä koskevista edellytyksistä 23.12.1982 annetussa suurherttuan määräyksessä.
- 26 Näin ollen tribunal katsoo, että vaikka EQ:n käsiteltävässä asiassa suorittamat palvelut muistuttavat kaikilta osin taloudellista toimintaa, kyseistä arviota on tarkennettava ottaen huomioon käsiteltävän asian erityinen asiayhteys, jolle on ominaista
- 1) kolmenvälinen suhde, jossa palvelun suorittajan valitseva yksikkö ei ole sama kuin palvelujen vastaanottaja ja jossa palvelun suorittajan palkkion maksaa joko palvelujen vastaanottaja tai valtio, ja
  - 2) mekanismi, jolla vahvistetaan palvelun suorittajan palkkio, joka

- a) määritetään tuomioistuimen päätöksellä tapauskohtaisesti
- b) riippuu aina palvelujen vastaanottajan varallisuusasemasta ja
- c) on joko kiinteämääräinen maksu tai tietty osuus palvelujen vastaanottajan tuloista tai perustuu suoritettuihin palveluihin.

Tämä palkkion vahvistamistapa aiheuttaa sen, että palkkiota ei voida vahvistaa etukäteen eikä voida varmistaa sitä, että palvelujen suorittajan toimintakustannukset tulevat katetuiksi kaikissa olosuhteissa.

Verovapautusta koskeva järjestelmä

- 27 Tribunal pohtii ensinnäkin sitä, kuuluuko täysi-ikäisten edunvalvontaan liittyvä toiminta arvonlisäverodirektiivissä tarkoitettun sosiaaliturvan tai sosiaalihuollon käsitteen alaan.
- 28 Lisäksi tribunal pohtii, miten ovat määriteltävissä ”kyseisen jäsenvaltion luonteeltaan yhteiskunnallisiksi [sosiaalisiksi] tunnustamat laitokset”. EQ korostaa, että harjoitettu toiminta on luonteeltaan palvelujen suorittajan oikeudellisesta asemasta riippumatonta, kun taas verohallinto katsoo, että oikeudellinen asema on otettava huomioon ja, vaikka sitä ei nimenomaisesti mainitakaan, suljettava pois voittoa tavoittelevat palvelujen suorittajat.
- 29 Näiden säännösten soveltamiseksi on määriteltävä, mitä kyseisen laitoksen yhteiskunnallisen luonteen ”tunnustaminen” tarkoittaa. Direktiivissä viitataan ”kyseisen jäsenvaltion” suorittamaan tunnustamiseen, mutta ei täsmennetä tunnustamismenettelyä eikä sen suhteen toimivaltaista elintä. Käsiteltävän asian tosiseikat saavat pohtimaan muun muassa sitä, voiko kyseinen viranomainen olla oikeusviranomainen ja voidaanko tunnustaminen tehdä tapauskohtaisesti.

Luottamuksensuojan periaate

- 30 Tribunal muistuttaa verotuksen neutraalisuuden periaatteesta, jota arvonlisäverojärjestelmässä on sovellettava. Arvonlisäveron maksaa loppujen lopuksi loppukuluttaja, ja verovelvollinen laskuttaa arvonlisäveron valtion puolesta. Arvonlisävero kannetaan erikseen jokaisesta liiketoimesta, ja verovelvollinen tilittää sen määräjain valtiolle. Tästä seuraa, että verovelvollinen on voinut laskuttaa arvonlisäveroa ainoastaan liiketoimista, joiden hän on tiennyt tai joiden hänen olisi pitänyt tietää olevan arvonlisäverollisia silloin, kun kyseiset liiketoimet on toteutettu. Silloin, kun arvonlisäverohallinto ilmoittaa verovelvolliselle, kuten käsiteltävässä asiassa, kyseessä olevien liiketoimien toteuttamisen jälkeen, että se aikoo poiketa aiemmasta kannastaan olla kantamatta arvonlisäveroa kyseisistä liiketoimista, verovelvollinen on tilanteessa, jossa se ei ole voinut laskuttaa näiden palvelujen vastaanottajalta arvonlisäveroa, joka sen on tilitettävä valtiolle. Tällöin verovelvollisen olisi vastoin arvonlisäverotuksen

neutraalisuuden periaatetta maksettava omista varoistaan valtion arvonlisäverona vaatimat määrät.

5. Ennakkoratkaisukysymykset:

31 Tribunal d'arrondissement esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

1. Onko direktiivin 2006/112/EY 9 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua taloudellisen toiminnan käsitettä tulkittava siten, että se kattaa sellaisen kolmenvälisen suhteen yhteydessä suoritettut palvelut, jossa palvelujen suorittaja saa nämä tehtävät suorittaakseen yksiköltä, joka ei ole sama kuin palvelujen vastaanottaja?

2. Onko ensimmäiseen kysymykseen annettavan vastauksen kannalta merkitystä sillä, liittyykö palvelujen suorittaminen riippumattoman oikeusviranomaisen antamaan tehtävään?

3. Onko ensimmäiseen kysymykseen annettavan vastauksen kannalta merkitystä sillä, maksaako palvelun suorittajan saaman korvauksen palvelun vastaanottaja vai valtio, jonka osaksi luetaan se yksikkö, joka on antanut palvelun suorittajan tehtäväksi kyseisten palvelujen toimittamisen?

4. Onko direktiivin 2006/112/EY 9 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua taloudellisen toiminnan käsitettä tulkittava siten, että se kattaa palvelujen suorittamisen silloin, kun palvelun suorittajan saama palkkio ei ole lakisääteisesti pakollinen ja kun palkkion määrä silloin, kun se maksetaan, a) määritetään tapauskohtaisesti, b) riippuu aina palvelujen vastaanottajan varallisuusasemasta ja c) on joko kiinteämääräinen maksu tai tietty osuus palvelujen vastaanottajan tuloista tai perustuu suoritettuihin palveluihin?

5. Onko yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 132 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitettua käsitettä ”sosiaaliapuun ja sosiaaliturvaan läheisesti liittyvät palvelujen suoritukset ja tavaroiden luovutukset” tulkittava siten, että se kattaa palvelut, jotka on suoritettu riippumattoman oikeusviranomaisen valvoman lakisääteisen täysi-ikäisten henkilöiden edunvalvontajärjestelmän yhteydessä?

6. Onko yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 132 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitettua käsitettä ”luonteeltaan yhteiskunnalliseksi katsottavat laitokset” tulkittava siten, että laitoksen yhteiskunnallisen (eli sosiaalisen) luonteen tunnustamiseksi siinä asetetaan tiettyjä vaatimuksia palvelujen suorittajan toiminnan muodolle tai että siinä asetetaan palvelujen suorittajan toiminnan pyyteettömyyttä tai voiton tavoittelua koskevia vaatimuksia tai yleisesti rajoitetaan 132 artiklan 1 kohdan g alakohdassa säädetyn vapautuksen soveltamisalaa asettamalla muita kriteerejä tai ehtoja, vai riittääkö jo pelkkä ”sosiaalihuoltoon tai sosiaaliturvaan läheisesti

liittyvien” palvelujen toteuttaminen siihen, että kyseinen laitos katsotaan luonteeltaan yhteiskunnalliseksi?

7. Onko yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 132 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitettua käsitettä ”kyseisen jäsenvaltion luonteeltaan yhteiskunnallisiksi tunnustamat laitokset” tulkittava siten, että se edellyttää tunnustamismenettelyä ennalta määritettyjen menettelyjen ja perusteiden mukaisesti, vai voidaanko laitos tarvittaessa tunnustaa kertaluonteisesti ja tapauskohtaisesti ja voiko tunnustajana olla oikeusviranomainen?

8. Onko luottamuksensuojan periaate, sellaisena kuin sitä on tulkittu unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä, esteenä sille, että arvonlisäveron kantamisesta vastaava viranomainen vaatii arvonlisäverovelvollista maksamaan arvonlisäveroa sellaiseen ajanjaksoon liittyvästä taloudellisesta toiminnasta, joka on päättynyt verohallinnon verotuspäätöksen tekohetkellä, vaikka kyseiset viranomaiset ovat jo pitkän aikaa ennen kyseistä ajanjaksoa hyväksyneet kyseisen verovelvollisen arvonlisäveroilmoitukset, joissa samanlaisia liiketoimia ei ole sisällytetty veronalaisiin liiketoimiin? Onko sille, että arvonlisäveron kantamisesta vastuussa oleva viranomainen voi toimia näin, asetettu joitain edellytyksiä?

TYÖASIAKIRJA